

І. П. Кушнір,

доктор юридичних наук, підполковник
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0286-7591>

Ю. Б. Курилюк,

доктор юридичних наук, доцент, полковник
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4035-4431>

С. О. Філіппов,

доктор юридичних наук, кандидат психологічних наук,
доцент, полковник
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6700-4194>

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИКОРДОННОГО КОНТРОЛЮ У ПУНКТАХ ПРОПУСКУ ЧЕРЕЗ ДЕРЖАВНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ ДЛЯ ПОВІТРЯНОГО СПОЛУЧЕННЯ

Національна академія Державної прикордонної служби України
імені Богдана Хмельницького
вул. Шевченка, 46, 29000, Хмельницький, Україна
E-mail: nadpsu@i.ua

Мета: дослідити особливості інформаційного забезпечення у повітряних пунктах пропуску через державний кордон України. **Методи дослідження:** діалектичний, структурно-функціональний, порівняльний та ін. **Результати:** визначено особливості інформаційного забезпечення у пунктах пропуску повітряного сполучення, запропоновані шляхи удосконалення інформаційного забезпечення. **Обговорення:** з'ясовано змістовне наповнення інформаційного забезпечення, визначено основи інформаційного забезпечення тощо.

Ключові слова: інформаційне забезпечення; повітряні пункти пропуску; інформація; прикордонний контроль; державний кордон; Державна прикордонна служба України.

Постановка проблеми та її актуальність. Загальносвітові тенденції розвитку інформаційного суспільства, або як зараз частіше вживають термін «цифрової ери», обумовлюють накопичення, оброблення та перетворення великої кількості інформації у функціонуванні органів державної влади. Діяльність органу публічної адміністрації зосереджена на детермінації тієї інформації, яка дозволяє виконати поставлені завдання. Тому з-поміж інших важливих напрямків діяльності кожен орган обирає та відфільтровує інформаційні потоки, які сприяють забезпеченню публічного адміністрування та досягненню конкретних завдань. Діяльність Державної прикордонної

служби України (далі – ДПСУ) зосереджена на балансуванні забезпечення прикордонної безпеки (недопущення незаконного перетинання державного кордону України, незаконної діяльності, що загрожує стабільності держави тощо) й відкритості та прозорості, зокрема поширенню інформації про особливості перетинання державного кордону, спрощення законного руху подорожуючих тощо.

Отже, із зазначеними вище аспектами назріла доцільність аналізу та наукового розроблення змісту інформаційного забезпечення прикордонного контролю ДПСУ. У зв'язку з тим, що існують особливості в кожному виді сполучення (автомобільному, повітряному, морському, пором-

ному та пішохідному) через державний кордон, у межах нашого дослідження зосередимо увагу на інформаційному забезпеченні прикордонного контролю у повітряних пунктах пропуску, яке має свою специфіку.

Аналіз досліджень і публікацій з проблеми. Сьогодні інформаційне забезпечення у різних контекстах функціонування органів публічної адміністрації привертає увагу науковців, зокрема: органів публічної влади України (А.В. Клименко, З.В. Гбур, К.В. Лазарева), публічного адміністрування в органах національної поліції (К. Бугайчук), підготовки прийняття управлінських рішень (А.В. Черноіваненко, В.В. Галуцько, С.Г. Кулешов, П.М. Сніцаренко), органів місцевого самоврядування (І.О. Петрова), адміністративно-юрисдикційної діяльності правоохоронних органів (С.С. Шоптенко), внутрішнього контролю господарських систем (С.М. Петренко), правоохоронних органів (Р.А. Калюжний, А.І. Марущак, О.Г. Петров), розслідування злочинів (Є.Д. Лук'яничков), обробки попередньої інформації у пунктах пропуску для повітряного сполучення в аспекті національної (прикордонної) безпеки (С.В. Нікіфоренко) та інших. Аналіз зазначених вище праць українських науковців свідчить про важливість дослідження «інформаційного забезпечення» у сучасному контексті діяльності окремих органів публічної адміністрації, а також про відсутність у наукових розробках аналізу й обґрунтування піднятої у цій науковій статті тематики дослідження.

Мета статті. Аналізуючи інформаційне забезпечення прикордонного контролю у повітряних пунктах пропуску через державний кордон України, необхідно зосередити увагу на дослідженні таких ключових моментів: по-перше, з'ясувати зміст «інформаційного забезпечення» як загально-доктринальної категорії; по-друге, установити основи інформаційного забезпечення відповідно до предмета дослідження; по-третє, урахувати сучасні тенденції для формулювання авторського бачення удосконалення інформаційного забезпечення.

Виклад основного матеріалу. Інформаційне забезпечення уособлюється із сукупністю

інформації відповідного вираження та закріплення, що має важливе та визначальне значення для конкретної правової ситуації, виконання окремого завдання у діяльності ДПСУ, зокрема для здійснення прикордонного контролю у повітряних пунктах пропуску через державний кордон України.

Так, К. Бугайчук пропонує розуміти інформаційне забезпечення публічного адміністрування в органах Національної поліції у двох аспектах:

по-перше, як сукупність даних (відомостей), виражених у будь-якій формі (електронній чи документальній), що містяться на матеріальних та електронних носіях (у тому числі в комп'ютерних базах даних) або виражених у публічній формі, які необхідні для загальної організації та здійснення процесу публічного адміністрування в органах Національної поліції, а також розробки, прийняття та виконання управлінських рішень;

по-друге, як процес діяльності уповноважених осіб (підрозділів), пов'язаний з організацією та здійсненням пошуку, збору, накопиченням, зберіганням, обробкою, використанням і захистом інформації в системі Національної поліції, яка є основою здійснення публічного адміністрування, а також розробки, прийняття та виконання управлінських рішень у системі Національної поліції [1, с. 139].

За таким підходом інформаційне забезпечення має як статичний (одиноці інформації), так і динамічний (практична діяльність спрямована на отримання та обробку інформації) вияви. Такий підхід цілком логічно відображає досліджувану термінологічну конструкцію, кожен термін якого відображає сутнісний вияв інформації («інформаційне») та функціональний («забезпечення»). При цьому «забезпечення» стосується як отримання інформації з першоджерела (про осіб, які перетинають державний кордон), так і її обробки й перетворення (уведення даних про подорожуючих осіб до бази даних, порівняння наявних та отриманих даних – аналітична діяльність, прийняття рішення на підставі сукупності отриманих відомостей).

Інформаційне забезпечення Р.А. Калюжний та В.О. Шамрай досліджують через: забезпечення відповідною множиною інформації; діяльність ...

з організації збору, реєстрації, передачі, зберігання, опрацювання і представлення інформації; діяльність щодо формування цілеспрямованої суспільної і індивідуальної свідомості суб'єктів суспільних відносин щодо управління у конкретній сфері суспільних відносин [2, с. 39].

В.Л. Зьолка «інформаційне забезпечення управління у ДПСУ» розглядає як цілеспрямовану діяльність органів і посадових осіб ДПСУ, яка здійснюється з додержанням вимог законодавства щодо забезпечення інформаційної безпеки та полягає у здійсненні процедур щодо пошуку, збирання, обробки, аналізу, зберігання і своєчасній передачі певним суб'єктам управління даних, необхідних для формування і реалізації управлінського впливу, спрямованого на забезпечення ефективної організації охорони та захисту державного кордону, адекватного й оперативного реагування на загрози національній безпеці у прикордонній сфері й ускладнення обстановки на державному кордоні, попередження і розкриття правопорушень законодавства у прикордонній сфері, а також забезпечення ефективної організації діяльності системи ДПСУ та її елементів [3, с. 203].

Інформаційне забезпечення, зазначають А.В. Клименко, З.В. Гбур, є базою для реалізації управлінської діяльності, що містить інформацію, необхідну для ефективного процесу інформаційної діяльності органів публічної влади, що зі свого боку, передбачає продуктивну діяльність державної установи [4, с. 85].

Проаналізувавши та врахувавши зазначені вище доктринальні погляди, зазначимо, що інформаційне забезпечення має самостійне значення у контексті отримання інформації та їх джерел, наповнення інформацією відповідні бази даних («Гарт», «Аркан»), що відповідає потребам органу публічної адміністрації, зокрема й ДПСУ, аналітичне забезпечення, коли інформація та її джерела є ключовим елементом. Також важливо відокремлювати суб'єктів, які здійснюють відповідну інформаційну діяльність, інформаційні ресурси, їх створення

та підтримання, прийняття управлінських рішень тощо.

Інформаційне забезпечення передбачає оброблення широкого кола інформації, що забезпечує виконання поставлених перед ДПСУ завдань. Перш за все це нормативно-правові акти, а також окремі норми законодавства які створюють правове підґрунтя для здійснення прикордонного контролю, повноваження посадових осіб щодо забезпечення прикордонної безпеки держави та пасажиропотоку. Така інформація має загальний характер, практично для всіх пунктів пропуску. Подальшою інформацією є відомості про технологічні та режимні особливості здійснення прикордонного контролю у певному пункті пропуску, які затверджуються наказами начальника відповідного прикордонного загону ДПСУ. До таких належать: технологічні схеми пропуску осіб, транспортних засобів і вантажів через державний кордон, про визначення зон прикордонного контролю та встановлення режиму в пунктах пропуску через державний кордон та пункті контролю на ділянці відповідальності тощо. Інформація про конкретних пасажирів, які мають намір перетнути державний кордон, а також відомості з баз даних мають значення під час проведення прикордонної процедури щодо певної особи.

З урахуванням предмета нашого дослідження, актуальною є інформація про пасажирів, що перетинають державний кордон України як ключовий елемент інформаційного забезпечення прикордонної безпеки у повітряних пунктах пропуску, яких в Україні функціонує – 29 [5]. За статистичними даними у 2019 році через такі пункти пропуску пропущено 20,6 млн осіб, у 2020 році – 7,7 млн осіб (зменшення пасажиропотоку пов'язано з обмеженим перетинанням державного кордону у зв'язку поширенням інфекційного захворювання).

Загальною підставою, що визначена для проходження прикордонного контролю в усіх пунктах пропуску, для громадян України, іноземців та осіб без громадянства, які перетинають державний кордон, є наявність дійсних і належних особи пред'явнику паспортних та інших документів [6, ч. 1 ст. 7]. Крім того, встановлюється наявність або відсутність підстав для тимчасової

відмови особі у перетинанні державного кордону [6, ч. 1 ст. 7].

Для здійснення прикордонного контролю в повітряних пунктах пропуску є можливість отримувати попередню інформацію про пасажирів, що не реально забезпечити в іншому виді сполучення. Відповідно до частини 4 статті 70 Повітряного кодексу України «з метою прискорення та спрощення процедур митного та прикордонного оформлення авіаперевізник ... надсилає до органу охорони державного кордону та митних органів, які провадять діяльність у пунктах пропуску для повітряного сполучення, попередню інформацію про членів екіпажу, пасажирів, імпорتنі, експортні та транзитні вантажі, які перевозяться повітряними суднами» [7]. Закон України «Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації» уточнює, яку саме інформацію зобов'язані подавати авіаперевізники, а саме: прізвище, ім'я пасажирів, його статі, громадянство, дату народження, серію, номер документа, що посвідчує особу [8, п. 58]. Така інформація надається авіаперевізником за 72 години до запланованого часу виконання міжнародного рейсу та у разі зміни цієї інформації авіаперевізник зобов'язаний надати оновлену інформацію не пізніше як за 30 хвилин до посадки повітряного судна в аеропорту України або після завершення реєстрації на міжнародний рейс, що виконується з аеропорту України [8, п. 58].

Очевидно, що системи спрощення формальностей одночасно позитивним чином впливають й на безпеку. У Директиві Ради ЄС 2004/82 ЄС від 29 квітня 2004 року про обов'язок перевізників завчасно повідомляти дані пасажирів та Директиві Європейського парламенту і Ради ЄС (ЄС) 2016/681 від 27 квітня 2016 року про використання даних системи реєстрації пасажирів (PNR) зазначено, що збір даних здійснюється з метою «ефективної боротьби з нелегальною міграцією та посилення прикордонного контролю», а також «запобігання, виявлення, розслідування і переслідування злочинів терористичної спрямованості і серйозних злочинів» [9; 10]. Це стоєть як системи попередньої інформації про

пасажирів (API), так і додаткових даних про пасажирів, таких, як дані реєстрації пасажирів (PNR). Беззаперечно, що успішне застосування обміну даними API і PNR залежить від єдиного підходу всіх учасників інформаційних відносин (як прикордонних відомств так і авіакомпаній в різних державах) до питання про стандарт даних та стандарт їх передачі. А забезпечення такого єдиного підходу є проблемою і в ЄС, навіть незважаючи на єдність правового регулювання щодо формату даних та процедур обміну даними.

Перетинання державного кордону в повітряних пунктах пропуску в Україні супроводжується інформаційною системою бронювання квитків, при цьому оформлення квитків здійснюється виключно після внесення до системи бронювання прізвища, ім'я пасажирів, його статі, громадянства, дати народження, серії, номера документа, що посвідчує особу [8, п. 58].

Спільним наказом Адміністрації ДПСУ, Міністерства фінансів України та Міністерства інфраструктури України від 27 квітня 2012 р. № 291/506/228 установлено «Порядок подання авіаперевізниками або уповноваженими ними особами попередньої інформації про пасажирів, імпорتنі та транзитні вантажі, які перевозяться повітряними суднами, органам охорони державного кордону та митним органам» (далі – Порядок) [11]. У цьому наказі визначено спосіб, форма та строки подання і зберігання відповідної інформації.

Зазначений вище Порядок уточнює, що авіаперевізник або уповноважена ним особа одразу після відправлення рейсу з аеропорту вильоту, але не пізніше ніж за 30 хвилин до посадки повітряного судна в аеропорту України, подає попередню інформацію про пасажирів, імпорتنі та транзитні вантажі, які перевозяться повітряними суднами (далі – інформація), Окремому контролю-пропускному пункту «Київ» Державної прикордонної служби України та Державній митній службі України [11, п. 2.1]. Сукупність такої інформації дозволяє провести перевірку, як доречно називає її В.С. Нікіфоренко – «попередня перевірка» [12, с. 65].

Попередня інформація дозволяє оцінити потенційні загрози та виявити осіб, які можуть становити небезпеку національній/прикордонній

безпеці держави. З урахуванням пасажиропотоку в повітряних пунктах пропуску попередня інформація про пасажирів є цінною для представників ДПСУ та для безперешкодного перетинання державного кордону законслухняними пасажирами.

В Україні така інформація до ДПСУ надходить безпосередньо від авіаперевізника. Досвід країн ЄС демонструє, що для цього можуть створюватись окремі органи чи підрозділи у складі прикордонних структур. Наприклад, у Республіці Польща функціонує Національний підрозділ з питань інформації про пасажирів [13, п. 2 ст. 2], у Федеративній Республіці Німеччина центральною установою з обробки даних пасажирів повітряного транспорту є Федеральне управління кримінальної поліції [14, § 1 Р. 1], у Швеції діє окремий підрозділ з обробки зареєстрованих даних пасажирів – «Інформаційний підрозділ», що функціонує при Службі поліції [15, § 4. Р. 1]. Діяльність таких підрозділів, а також обробка даних зареєстрованих на рейс пасажирів урегульована відповідними спеціальними нормативно-правовими актами із зазначеною метою: запобігання, виявлення, розслідування та кримінального переслідування терористичних злочинів і тяжких злочинів.

Висновки. Інформаційне забезпечення прикордонного контролю у повітряних пунктах пропуску через державний кордон України передбачає сукупність відомостей, даних про порядок, підстави проведення прикордонних процедур, сукупної інформації (попередньої, що надається авіаперевізником, і безпосередньої, яка отримується під час проходження прикордонного контролю особою) про пасажирів, інформаційних ресурсів, у яких обробляється та зберігається інформація про пасажирів, паспортних документів тощо. Таким чином, проаналізоване інформаційне забезпечення прикордонного контролю у повітряних пунктах пропуску дозволило виявити можливість опрацювання попередньої інформації про пасажирів, що перетинають державний кордон України. Такої можливості в пунктах пропуску інших видів сполучення наразі

немає, що підкреслило особливість проведеного дослідження.

У національному законодавстві відсутні спеціальні нормативно-правові акти які б урегульовували відносини з приводу обігу даних про реєстрацію авіапасажирів, також не визначено спеціального суб'єкта, який обробляє даний вид інформації. Отже, назріла потреба у спеціальному нормативно-правовому регулюванні обігу інформації про авіапасажирів, які перетинають державний кордон України. Зокрема, законодавчий акт повинен урегульовувати порядок, підстави, мету отримання, обробку, передачу, збереження та знищення інформації про пасажирів (її зміст), захист права на конфіденційну інформацію осіб, що здійснюють міжнародні перельоти, установити відповідального розпорядника такої інформації.

Література

1. Бугайчук К. Інформаційне забезпечення публічного адміністрування в органах національної поліції. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 6. С. 135–141.
2. Інформаційне забезпечення управлінської діяльності в умовах інформатизації: організаційно-правові питання теорії і практики : монографія / за ред. Р.А. Калюжного та В.О. Шамрая. Київ: КВПЦ, 2002. 296 с.
3. Зьолка В.Л. Охорона національних інтересів України у прикордонній сфері (адміністративно-правовий аспект): монографія. Хмельницький: Вид-во НАДПСУ, 2015. 672 с.
4. Клименко А.В., Гбур З.В. Інформаційне забезпечення органів публічної влади України. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 5. С. 80–87.
5. Перелік пунктів пропуску. URL: <https://dpsu.gov.ua/ua/perelik-punktiv-propusku/>
6. Про прикордонний контроль: Закон України від 5 лист. 2009 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. № 6. Ст. 46.
7. Повітряний кодекс України: Закон України від 19 трав. 2011 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3393-17#Text>
8. Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації: Закон України від 21 бер. 2017 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1965-19#Text>
9. Council Directive 2004/82/EC of 29 April 2004 on the obligation of carriers to communicate passen-

ger data. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32004L0082>

10. Directive (EU) 2016/681 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016 on the use of passenger name record (PNR) data for the prevention, detection, investigation and prosecution of terrorist offences and serious crime. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX%3A32016L0681>.

11. Порядок подання авіаперевізниками або уповноваженими ними особами попередньої інформації про пасажирів, імпорتنі та транзитні вантажі, які перевозяться повітряними суднами, органам охорони державного кордону та митним органам: наказ Адміністрації ДПСУ, Міністерства фінансів України та Міністерства інфраструктури України від 27 квіт. 2012 р. № 291/506/228. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0740-12#Text>

12. Нікіфоренко В.С. Організаційні та правові засади виявлення потенційних загроз національній (прикордонній) безпеці на основі обробки попередніх даних реєстрації особи. *Вчені записки ТНУ імені В.І.Вернадського. Серія: юридичні науки*. 2020. № 5. Т. 31(70). С. 64–69.

13. Про обробку даних, які стосуються перельоту пасажирів: Закон Республіки Польща від 9 трав. 2018 р.

14. Про обробку даних пасажирів повітряного транспорту щодо застосування Директиви (ЄС) 2016/681: Закон Федеративної Республіки Німеччина від 6 чер. 2017 р.

15. Про використання даних записів реєстрації авіапасажирів у боротьбі зі злочинністю: Закон Швеції від 20 чер. 2018 р.

References

1. Buhachuk K. Informatsiine zabezpechennia publichnogo administruvannia v orhanakh natsionalnoi politsii. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo*. 2019. № 6. S. 135–141.

2. Informatsiine zabezpechennia upravlinskoï diialnosti v umovakh informatyzatsii: orhanizatsiino-pravovi pytannia teorii i praktyky: monohrafiia / za red. R.A. Kaliuzhnoho ta V.O. Shamraia. Kyiv: KVITs, 2002. 296 s.

3. Zolka V.L. Okhorona natsionalnykh interesiv Ukrainy u prykordonnii sferi (administrativno-pravovyi aspekt): monohrafiia. Khmelnytskyi: Vyd-vo NADPSU, 2015. 672 s.

4. Klymenko A.V., Hbur Z.V. Informatsiine zabezpechennia orhaniv publichnoi vlady Ukrainy. *Investytsii: praktyka ta dosvid*. 2021. № 5. S. 80–87.

5. Perelik punktiv propusku. URL: <https://dpsu.gov.ua/ua/perelik-punktiv-propusku/>

6. Pro prykordonnyi kontrol: Zakon Ukrainy vid 5 lyst. 2009 r. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2010. № 6. St. 46.

7. Povitrianyi kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 19 trav. 2011 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3393-17#Text>

8. Pro Derzhavnu prohramu aviatsiinoi bezpeky tsyvilnoi aviatsii: Zakon Ukrainy vid 21 ber. 2017 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1965-19#Text>

9. Council Directive 2004/82/EC of 29 April 2004 on the obligation of carriers to communicate passenger data. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32004L0082>

10. Directive (EU) 2016/681 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016 on the use of passenger name record (PNR) data for the prevention, detection, investigation and prosecution of terrorist offences and serious crime. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX%3A32016L0681>.

11. Poriadok podannia aviapereviznykamy abo upovnovazhenymy nymy osobamy poperednoi informatsii pro pasazhyriv, importni ta tranzytni vantazhi, yaki perevoziatsia povitrianyamy sudnamy, orhanam okhorony derzhavnoho kordonu ta mytnym orhanam: nakaz Administratsii DPSU, Ministerstva finansiv Ukrainy ta Ministerstva infrastruktury Ukrainy vid 27 kvit. 2012 r. № 291/506/228. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0740-12#Text>

12. Nikiforenko V.S. Orhanizatsiini ta pravovi zasady vyivlennia potentsiinykh zahroz natsionalnii (prykordonnii) bezpetsi na osnovi obrobky poperednikh danykh reiestratsii osoby. *Vcheni zapysky TNU imeni V.I. Vernadskoho. Seriia: yurydychni nauky*. 2020. № 5. Т. 31(70). S. 64–69.

13. Pro obrobku danykh, yaki stosuutsia perelotu pasazhyra: Zakon Respubliky Polshcha vid 9 trav. 2018 r.

14. Pro obrobku danykh pasazhyriv povitrianoho transportu shchodo zastosuvannia Dyrektyvy (IeS) 2016/681: Zakon Federativnoi Respubliky Nimechchyna vid 6 cher. 2017 r.

15. Pro vykorystannia danykh zapysiv reiestratsii aviapasazhyriv u borotbi zi zlochynnistiu: Zakon Shvetsii vid 20 cher. 2018 r.

Iryna Kushnir, Yuriy Kuryliuk, Stanislav Filippov

INFORMATION SUPPORT OF BORDER CONTROL AT THE AIR BORDER CROSSING POINTS ACROSS THE STATE BORDER OF UKRAINE

Bohdan Khmelnytskyi National Academy of the State Border
Guard Service of Ukraine
Shevchenko str., 46, 29000, Khmelnytsky, Ukraine
E-mail: nadpsu@i.ua

Purpose: to investigate the features of information support at air border crossing points across the state border of Ukraine. **Research methods:** dialectical, structural-functional, comparative, etc. **Results:** features of information support at air border crossing points have been determined, ways of improvement of information support are offered. **Discussion:** the content of information support has been clarified, the foundations of information support have been determined, etc.

Information support of border control at air border crossing points across the state border of Ukraine provides for specific information, data on the procedure, grounds for border procedures, aggregate information (preliminary one, provided by the air carrier and direct one, received during the border control) about passengers, information resources in which information about passengers, passport documents, etc. is processed and stored. Thus, the analyzed information support of border control at air border crossing points allowed to identify the possibility of processing preliminary information about passengers crossing the state border of Ukraine. There is currently no such possibility at border crossing points of other types of communication, which emphasized the peculiarity of the study.

It has been determined that the systems of simplification of formalities also have a positive effect on security. For example, the purpose of data collection in the EU is to effectively combat illegal migration and strengthen border control, as well as to prevent, detect, investigate and prosecute terrorist and serious crimes. This applies to both the Passenger Information System (API) and additional passenger data, such as Passenger Name Record (PNR) data. There is no doubt that the successful application of API and PNR data exchange depends on a unified approach of all participants in information relations (both border agencies and airlines in different countries) regarding the question of data standard and standard of their transmission. Ensuring such a unified approach is a problem even when there is unity of legal regulation on data format and data exchange procedures.

There are no special regulations in the national legislation that would regulate the relationship regarding the circulation of passenger registration data, nor is there a specific entity that processes this type of information. Thus, there is a need for special legal regulation of the circulation of information about airline passengers crossing the state border of Ukraine. In particular, the legislation must regulate the procedure, grounds, purpose of obtaining, processing, transmission, storage and destruction of information about passengers (its content), protection of the right to confidential information of persons operating international flights, establish a responsible controller of such information.

Key words: air border crossing points; information; international flights; border control; state border; State Border Guard Service of Ukraine.

Стаття надійшла до редакції 02.11.2021